

mende år, og at vi ikke har et led i det danske system, en institution, en myndighed, der har til opgave at bekymre sig om denne udvikling.

I enkelte ministerier indgår det naturligt at bekymre sig om den regionale udvikling, f.eks. i Erhvervsministeriet, Arbejdsministeriet, Undervisningsministeriet og andre, men dels er indsatsen måske ikke tilstrækkelig, dels modvirkes den af helt andre udviklinger eller tiltag, enten naturlige eller som et resultat af beslutninger inden for andre områder, hvor man slet ikke medtænker konsekvenserne for den regionale udvikling, eksempelvis inden for forsvarsministerens.

Vi bygger ikke så meget vores bekymring på det, vi kan se, der er sket, som på det, vi kan se, der er ved at ske. Da man i januar 1996 havde en redegørelsesdebat om regional politik gik den, så vidt jeg har forstået, meget på at støtte den erhvervsmæssige udvikling. Men regionerne ønsker ikke konkurrencemæssige fordele eller begunstigelser. De vil meget hellere have konkurrencemæssig ligestilling. Så skal de nok klare sig.

Jeg håber, vi kan få en god debat.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Der er jo ikke tvivl om, at de seneste års sunde økonomiske og beskæftigelsesmæssige udvikling især – og meget især – er kommet by og land til gode på en god og i øvrigt også solidarisk måde.

Danmark er ikke blevet skævere. Danmark har faktisk haft en utrolig fornuftig udvikling, hvor fremgangen især er kommet de svagere regioner til gode. Forskellen mellem by og land er derfor blevet udjævnet. Fremgangen har vel at mærke været mærkbar overalt i vores land, men ikke mindst i de regioner, der har haft den højeste arbejdsløshed.

Der er således ingen amter i vores land, som ikke har oplevet et kraftigt ledighedsfald og en god beskæftigelsesfremgang. Det understreger noget meget fundamentalt i regeringens politik.

Det bedste, vi kan gøre for de dele af landet, hvor udviklingen måske sker mindre hurtigt i perioder, er at føre en økonomisk politik, en erhvervspolitik, en arbejdsmarkedspolitik, en uddannelsespolitik, en servicepolitik og naturligvis også en trafikpolitik, der sikrer fremgangen i hele samfundet. Og det er faktisk det, der er

sket uafbrudt siden 1993, for vi ved jo godt, at hvis der er alvorlige problemer med økonomien, som f.eks. i 1986, så rammer det ikke mindst de udsatte regioner.

Regeringen anser det for meget, meget vigtigt, at landdistrikterne og udkantsområderne sikres en selv bærende udvikling, jf. også vores seneste vedtagelse og regeringens opfølgning i form af landdistriktpuljen blandt andet. Vi fremmer det bedst gennem en generel styrkelse af erhvervsgrundlaget og dermed grundlaget for service og bosætning. Det er det ene.

Det andet er, at regeringen derudover siden 1993 har gennemført en hel række initiativer, der sigter på en bedre regional udvikling. Lad mig bare nævne seks af de vigtigste:

For det første: Staten medfinansierer EU's strukturprogrammer i særlig udsatte egne af landet. For det andet: Varslingspuljen. For det tredje: Erhvervsministeriet deltager i en række erhvervspolitiske strategier for at fremme udviklingen. For det fjerde: Regeringen har bidraget til oprettelse af 19 udviklingselskaber siden 1994, hvoraf fire er regionale.

For det femte og ikke mindst: Indenrigsministeriets landdistriktpulje har siden 1994 uddelt omkring 17 mio. kr., bl.a. til erhvervsfremmende forsøgs- og udviklingsprojekter. Puljen videreføres til og med år 2000. Og endelig for det sjette skal vi huske, at de mange store infrastrukturinvesteringer, der ikke mindst i de senere år er foretaget, også i meget høj grad kommer de mindre stærkt økonomisk gående regioner til gode. Der er mange flere initiativer. Jeg har nævnt de vigtigste.

Alt i alt: Den nævnte indsats har tilsammen gjort en forskel i mange dele af landet. Resultaterne af regeringens indsats, af Folketingets flertals indsats, er klart positive og mærkbare. Indenrigsministeriet og ministeren har faktisk gjort op, at der i de senere år er sket en udjævning af de økonomiske forskelle mellem land og by. Det synes vi er godt.

Konklusionen: Ja, den er klar. De seneste års økonomiske udvikling har således været et modtræk mod skævvridningen, ikke mindst er det kommet landdistrikter og yderområder til gode. Kort sagt: Regeringens strategi virker efter indsatsen og hensigten.

Men samtidig vil jeg gerne understrege, at en fortsættelse af den positive udvikling forudsætter, at den meget lange række af beslutningstagere ved siden af regering og Folketing, der påvirker den regionale, økonomiske udvikling og